

[Janne Normann]

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Bernhard Baunsgaard, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne komme med et par synspunkter vedrørende forslaget fra SF.

Det radikale venstre vil gerne give de trykte medier så rimelige kår som vel muligt, og det er derfor, partiet i skatte- og afgiftsudvalget har været med til at sikre aviser, som kun kommer en gang om ugen, mulighed for at slippe for momsafgifter.

Det er da rigtigt, som der står i forslaget fra SF, at en levende debat er en forudsætning for demokratiets trivsel. Vi kan jo se, hvor fattig debatten er i øjeblikket, og hvordan den demokratiske debat lider skade ved, at vi ikke har ret mange aviser og meningsudvekslinger at læse i øjeblikket, og hvordan denne fattigdom smitter af på de aviser, som udkommer: uninspirerede og kedsommelige, fordi der ikke er meningsudvekslinger nok overhovedet.

Men efter at have hørt, hvad formanden sagde til fru Grethe Fenger Møller, tør jeg ikke spørge statsministeren om, hvor længe konflikten skal løbe, men jeg glæder mig til at høre svaret til fru Grethe Fenger Møller.

Når vi har diskuteret mediepolitik, har jeg flere gange henvist til den siddende mediekommission, og den skal da have lov til at udføre sit arbejde ordentligt, men jeg så gerne, om statsministeren kunne røbe, hvor langt man egentlig er nået, og hvornår vi kan vente nogle resultater fra mediekommissionen, for det er jo rigtigt, at man ikke skal gribe ind i et arbejde som det, mediekommissionen sidder og giver sig af med – det er mere, når vi har diskuteret radio – men også på dette område må der vel komme noget fra mediekommissionen.

Jeg skal blot sige om SFs spørgsmål, at vi ikke tror, en selektiv støtteordning til de trykte medier er den rigtige fremgangsmåde, men vi vil studere forslaget nærmere under udvalgsarbejdet.

Arne Melchior (CD):

Jeg tør godt, og jeg hænger min »turden-tør'e« op på et par sætninger i bemærkningerne til forslaget i starten, hvor der står, at der er grund til med største betænkelighed at se på, at antallet af dagblade er faldende, og

at en række dagblade befinder sig i store økonomiske vanskeligheder. Det er jo så sandt, som det er sagt. Jeg har stået på denne talerstol adskillige gange i de senere år og forudsagt en kommende bladdød, som jeg såvel som sikkert alle andre imødeser med bæven.

Derfor finder jeg det i overensstemmelse med det forslag, vi behandler, og den situation, det tager sigte på, ikke bare at spørge statsministeren, men også direkte at opfordre statsministeren til at forsøge at imødegå disse økonomiske vanskeligheder og den deraf følgende bladdød ved nu, efter at konflikten har løbet i 6–7 uger, at gøre noget lignende, som han gjorde i en anden konflikt for nylig, nemlig et forsøg på at bringe parterne sammen, for ellers sker der meget alvorlige og uoprettelige ting.

Om dette forslag vil jeg sige, at vort parti som tidligere udtrykt har sympati for tanken om en sådan støtte ud over den, som forslaget også meget rigtigt siger der allerede gives direkte og indirekte, ud fra dette, at det kan være en absolut nødvendighed for den ytringsfrihed, som forslaget også omtaler. Jeg kan godt tilslutte mig den formulering, der er brugt, og som lyder, at det ikke er nok at have ytringsfriheden, hvis man ikke har noget at have den i; økonomisk svage må også have mulighed for at komme til orde.

Jeg noterede mig hr. Søren Hansens glæde over, at A-pressen nu vil åbne et antal af de blade, som meget morsomt nøjagtig de samme personer for ret få år siden lukkede, fordi de gav nogle ganske mikroskopiske beløb i undersedskud. Men jeg er glad for, at hr. Søren Hansen glæder sig. Jeg deler hans glæde, og jeg glæder mig over, at de pågældende personer er kommet på andre og bedre tanker. Alt held og lykke til det!

Når det drejer sig om støtteformer, omtaler forslaget den norske og svenske ordning, men omtaler f.eks. ikke den hollandske, som jeg er sikker på at mediekommissionen vil se på. Så vidt jeg kender en række af disse ordninger, er den meget tiltalende. Den går også på papir i høj grad, således som dette forslag tænker sig, men den går kun på det papir, der anvendes til redaktionelt stof, og det er en ret væsentlig forskel fra dette forslag.

I øvrigt er der et nøgleord i forslaget, og det er ordet »mangfoldighed«, der går igen en række gange. Ved læsningen kan man